

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndob/9/2026
Identifikačné číslo spisu:	6125312032
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6125312032.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej v spore žalobcu: STAPRO SLOVENSKO s.r.o. so sídlom Hroncova 3, 040 01 Košice, IČO: 31 710 549, zastúpeného: JUDr. Richard Kovalčík, advokát so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 35 536 781, proti žalovanému: ERSTE Medical Group a.s., so sídlom Južná Trieda 44, 040 01 Košice, IČO: 53 539 061, zastúpenému: Advokátska kancelária Novus s.r.o., so sídlom Magnezitárska 2B, 040 01 Košice, IČO: 56 620 683, o zaplatenie 40.674,18 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 72Cb/84/2025, o nesúhlase Mestského súdu Košice s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

Príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica pre upomínacie konanie z o s t a l a z a c h o v a n á .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica listom z 19. septembra 2025 (č. l. 66 spisu) postúpil spor Mestskému súdu Košice ako súdu príslušnému na jeho prejednanie a rozhodnutie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 a § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej aj „zákon o UK“).

2. Mestský súd Košice s postúpením sporu nesúhlasil a súdny spis podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) na rozhodnutie o príslušnosti s návrhom, aby najvyšší súd rozhodol, že vo veci vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 72Cb/84/2025 príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica pre upomínacie konanie zostala zachovaná.

3. Postupujúci súd svoj nesúhlas odôvodnil nesprávnym postupom Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní, a to vzhľadom na ustanovenie § 11 a 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Mestský súd Košice má za to, že Okresný súd Banská Bystrica nepostupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami, nakoľko odpor žalovaného proti vydanému platobnému rozkazu sp. zn.

7Up/690/2025 zo dňa 26.5.2025 bol podaný neoprávnenou osobou. Na základe uvedeného, keďže odpor je potrebné podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 307/2016 Z. z. odmietnuť, pričom však Mestský súd Košice nie je na upomínacie konanie príslušným, predložil tento podľa § 43 ods. 2 CSP spis na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

4. Podľa ust. § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

5. Podľa ust. § 41 CSP, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

6. Podľa ust. § 43 ods. 1 a 2 CSP, ak súd postupom podľa § 40 a 41 zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená. (ods. 1) Ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané. (ods. 2)

7. Podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (ods. 1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (ods. 2)

8. Podľa čl. 16 ods. 1 základných princípov CSP, súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

9. Podľa čl. 17 základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) prioritne uvádza, že si je vedomý záverov uznesenia veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. IVOBdo/2/2026 zo dňa 13.5.2026, kde najvyšší súd uviedol, že: „Postúpenie veci upomínacím súdom podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, nie je výsledkom skúmania jeho príslušnosti podľa § 40 a 41 CSP. Nejde preto o postúpenie sporu podľa § 43 ods. 1 CSP a nesúhlas súdu, na ktorý bola vec postúpená upomínacím súdom, s postúpením veci, nezakladá spor o príslušnosť v zmysle § 43 ods. 2 CSP. Súd, ktorému bola vec z upomínacieho súdu postúpená, skúma svoju príslušnosť za splnenia podmienok upravených v § 40 a § 41 CSP a ak zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor podľa § 43 ods. 1 CSP príslušnému súdu, o čom upovedomí žalobcu a aj žalovaného, ak mu bola žaloba už doručená. Pre skúmanie príslušnosti sú v tomto prípade rozhodujúce okolnosti v čase začatia upomínacieho konania (§ 36 CSP). Ak súd, ktorému bol spor takto podľa § 43 ods. 1 CSP postúpený s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis podľa § 43 ods. 2 CSP spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu.“

Najvyšší súd však akcentuje, že vo vyššie prejednávannej veci upomínací súd postúpil spor na prejednanie Okresnému súdu Pezinok, ktorý s postúpením nesúhlasil z dôvodu jeho kauzálnej nepríslušnosti, teda že v danej veci sa jedná o spor obchodnoprávnej povahy, na ktorý je v danej veci kauzálny príslušný Mestský súd Bratislava III, avšak nepostúpil spor podľa § 43 ods. 1 CSP príslušnému Mestskému súdu Bratislava III, ale predložil súdny spis podľa § 43 ods. 2 CSP na rozhodnutie o príslušnosti priamo

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súdu spoločne nadriadenému obom súdom.

Rovnakú situáciu riešil i Ústavný súd SR v jeho uznesení č. k. III. ÚS 599/2025-46 z 21. októbra 2025, ktorým ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť proti uzneseniam najvyššieho súdu sp. zn. 1Ndob/88/2024, 5Ndob/48/2024, 5Ndob/46/2024, 5Ndob/3/2025, 3Ndob/86/2024, 5Ndob/49/2024, 3Ndob/13/2025, 1Ndob/6/2025, 3Ndob/3/2025, 1Ndob/9/2025 a 2Ndob/69/2024 a obdobne v uzneseniach Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 613/2025, II. ÚS 614/2025, I. ÚS 695/2025.

11. V tu prejednávanej veci sa však jedná o odlišnú procesnú situáciu. Upomínací súd síce rovnako postúpil spor Mestskému súdu Košice ako súdu príslušnému na jeho prejednanie a rozhodnutie podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní, Mestský súd Košice však nesúhlasil s postúpením nie z dôvodu jeho kauzálnej nepríslušnosti na prejednanie samotného sporu (teda že sa nejedná o spor obchodnoprávnej povahy), ale z dôvodu, že nie je príslušným pre rozhodnutie v upomínanom konaní, a to vzhľadom na ustanovenie § 11 a 12 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní v spojení s ustanovením § 40 zákona č. 160/2015 Z. z. Posúdenie spôsobu podania a vecného odôvodnenia odporu v súlade s § 11 zákona o UK prináleží súdu kauzálne príslušnému podľa § 2 zákona o upomínanom konaní, teda Okresnému súdu Banská Bystrica.

12. Najvyšší súd prízvukuje, že je neprípustné, aby v prípade, ak súd, ktorému bola vec postúpená a ktorý s postúpením nesúhlasí, vracal súdny spis postupujúcemu súdu, napríklad z dôvodu, že má iný právny názor na otázku príslušnosti alebo má výhrady k procesným úkonom postupujúceho súdu a pod. Takto by sa totiž mohla začať nekončiacia výmena tohto spisu medzi týmito súdmi, čo je v rozpore so základnými princípmi Civilného sporového poriadku (čl. 3 ods. 2 a čl. 17 CSP). (obdobne v sp. zn. 2Ndob/43/2025, 2Ndob/5/2026)

V zmysle vyššie uvedeného Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Mestskému súdu Košice a Okresnému súdu Banská Bystrica, nasledujúc pritom čl. 4, 16 a 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, v záujme zachovania spravodlivosti a hospodárnosti konania, prejednal spor takto predložený a dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Košice s postúpením sporu je dôvodný.

13. Podľa § 2 zákona o UK je na konanie kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

14. Podľa § 11 ods. 1 veta prvá zákona o UK proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený.

15. Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o UK, súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný neoprávnenou osobou.

16. Podľa § 12 ods. 2 zákona o UK o následkoch podľa odseku 1 musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

17. Z obsahu odporu proti platobnému rozkazu sp. zn. 7Up/690/2025 zo dňa 26.5.2025 podaného žalovaným na čl. 46 spisu vyplýva, že za žalovaného odpor podal JUDr. V.T., ako advokát, a teda konateľ Advokátskej kancelárie Novus, s.r.o., a to na základe plnej moci zo dňa 31.3.2025 na čl. 1. 51 spisu.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že splnomocnením zo dňa 24.10.2024 splnomocniteľ - obchodná spoločnosť ERSTE Medical Group a.s. (žalovaný, v mene ktorého konal štatutárny zástupca žalovaného JUDr. I. Y.) udelil plnú moc fyzickej osobe - JUDr. V.T., a to na všetky právne úkony súvisiace s výkonom funkcie predsedu predstavenstva obchodnej spoločnosti ERSTE Medical Group a.s. v zmysle zakladateľskej zmluvy obchodnej spoločnosti a príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Súčasne splnomocniteľ - obchodná spoločnosť ERSTE Medical Group a.s. udelila plnú moc fyzickej osobe - JUDr. V.T. na všetky právne úkony, a to zastupovanie vo vzťahu k orgánom štátnej, verejnej správy a samosprávy, podpisovanie dokumentov a zmlúv s tretími osobami a na disponovanie konkrétnym bankovým účtom splnomocniteľa. Takto splnomocnený zástupca žalovaného JUDr. V.T. udelil následne dňa 31.3.2025 plnomocenstvo na zastupovanie žalovaného vo všetkých právnych veciach Advokátskej

kancelárii Novus s.r.o.

18. V zmysle ust. § 24 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), zástupca musí konať osobne; ďalšieho zástupcu si môže ustanoviť, len ak je to právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Aj z právnych úkonov ďalšieho zástupcu vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

19. V zmysle ust. § 31 ods. 1 OZ, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

20. Z citovaného obsahu plnomocenstva zo dňa 24.10.2024 udeleného žalovaným splnomocnencovi JUDr. V.T. je zrejmé, že ide o tzv. generálnu plnú moc na výkon funkcie predsedu predstavenstva ako štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti.

21. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

22. Podľa § 13 ods. 2 Obchodného zákonníka ustanovenia tohto zákona o jednotlivých obchodných spoločnostiach a o družstve určujú štatutárny orgán, ktorého konanie je konaním podnikateľa.

23. Podľa § 20 ods. 1 OZ, právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

24. Z citovaných ustanovení Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka podľa názoru najvyššieho súdu vyplýva, že právne úkony právnickej osoby robia predovšetkým štatutárne orgány právnickej osoby, hoci nie je vylúčené, že úkon právnickej osoby môže vykonať aj zástupca na základe plnej moci, prípadne iné zákonom kvalifikované osoby (napr. prokurista, likvidátor, správca konkurznej podstaty a pod.). Štatutárny orgán právnickej osoby je ex lege oprávnený na všetky právne úkony, ktoré právnická osoba môže urobiť. V prípade zastúpenia právnickej osoby na základe plnej moci môže konanie zástupcu priamo zaväzovať právnickú osobu, ale len v rozsahu udelenej plnej moci.

Z plnej moci žalovaného udelenej splnomocnencovi JUDr. V.T. dňa 24.10.2024, na základe ktorej následne splnomocnenec JUDr. V.T. udelil dňa 31.3.2025 plnú moc advokátskej kancelárii AK Novus s.r.o. na zastupovanie vo všetkých právnych veciach v mene žalovaného, však podľa názoru najvyššieho súdu nevyplýva, že táto plná moc zo dňa 24.10.2024, hoci bola udelená splnomocnencovi ako generálna plná moc na „všetky právne úkony súvisiace s výkonom funkcie predsedu predstavenstva obchodnej spoločnosti ERSTE Medical Group a.s. v zmysle zakladateľskej zmluvy obchodnej spoločnosti a príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“, zahŕňa aj oprávnenie konať pred súdmi v mene žalovaného, respektíve oprávnenie splnomocniť advokáta na zastupovanie žalovaného vo všetkých právnych veciach (obdobne v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1.8.2012).

V tejto súvislosti vec predkladajúci súd správne poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1.8.2012, v ktorom Ústavný súd SR zaujal i právny názor, že takáto generálna plná moc je právny úkon absolútne neplatný podľa (§ 39 Občianskeho zákonníka), pretože zo zákona (§ 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka) patrí tento rozsah právomoci výlučne iba konateľom. S tým úzko súvisí otázka princípu publicity (do obchodného registra sa zapisujú iba konatelia, prípadne prokuristi) a na to nadväzujúca požiadavka právnej istoty najmä u tretích osôb, ale aj spoločnosti samotnej, keďže nie je zrejmé, či by v týchto prípadoch robili právne úkony spoločnosti po udelení plnej moci konateľ a splnomocnenec popri sebe alebo iba splnomocnenec a pod.

Okrem uvedeného i dovolací súd poukazuje na to, že podľa ust. § 33a OZ: „Splnomocnenec je oprávnený udeliť plnomocenstvo inej osobe, aby namiesto neho konala za splnomocniteľa, a) ak je výslovne oprávnený podľa plnomocenstva udeliť plnomocenstvo inej osobe, b) ak je splnomocnencom právnická osoba. Z plnomocenstva zo dňa 24.10.2024 však nevyplýva, že by splnomocnenec bol oprávnený udeliť plnomocenstvo inej osobe, aby namiesto neho konala za splnomocniteľa a na druhej

strane vyplýva, že splnomocnenec JUDr. V.T. nie je právnickou osobou.

Napokon, bez povšimnutia nemožno ponechať ani tú okolnosť, že v čase uzatvorenia plnomocentva medzi žalovaným a Advokátskou kanceláriou Novus, s.r.o., dňa 31.3.2025, JUDr. I. Y., ktorá ako predsedníčka predstavenstva žalovaného v mene žalovaného podpísala plnú moc pre fyzickú osobu JUDr. V.T. zo dňa 24.10.2024, už nebola členkou predstavenstva, ani vo funkcii predsedníčky predstavenstva (skončenie funkcie ku dňu 25.10.2024). Z výpisu z OR SR vyplýva, že žalovaný aktuálne nemá žiadneho člena štatutárneho orgánu a dňa 25.11.2025 bolo Mestským súdom Košice začaté konanie o zrušení spoločnosti, ktoré sa vedie pod sp.zn. 88CbR/89/2025.

25. Pokiaľ za uvedených okolností, Okresný súd Banská Bystrica postupoval podľa § 14 ods. 1 zákona o UK (doručil odpor žalobcovi s výzvou na vyjadrenie a podanie návrhu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku) je zrejmé, že tak postupoval s opomenutím aplikácie ust. § 11 ods. 1 a 2 zákona o UK (§ 12 ods. 1 písm. a) zákona o UK). Ak následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Mestskému súdu Košice, postupoval tak rovnako bez toho, aby náležite posúdil správny spôsob podania odporu žalovaným.

26. Posúdenie spôsobu podania odporu v súlade s § 11 zákona o UK prináleží súdu kauzálnu príslušnému podľa § 2 zákona o upomínacom konaní. Preto ak Okresný súd Banská Bystrica opätovne neposúdil správnosť podania odporu žalovaného, je potrebné konštatovať, že nesúhlas Mestského súdu Košice je dôvodný a kauzálna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica zostala zachovaná (obdobne v sp. zn. 3Ndob/8/2022, 3Ndob/10/2024).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.